

רע"פ 1581/20 - מהנד אבו חמיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1581/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מהנד אבו חמיד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-עפ"ת 45524-01-20 מיום 19.2.2020 שניתן על ידי כב' השופט מ' כדורי

בשם המבקש: עו"ד אברהם ג'אן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' כדורי) בעפ"ת 45524-01-20 מיום 19.2.2020, שבו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (השופטת ש' זוכוביץ-אורי) בת"ד 10425-07-19 מיום 30.12.2019, שלא לבטל פסק דין שניתן נגד המבקש בהיעדרו.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום בגין ביצוע עבירה של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; עקיפה לפני מעבר חצייה, לפי תקנה 47(ה)(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); עקיפה כשהדרך לא פנויה, לפי תקנה 47(ד) לתקנות התעבורה; והתנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 21.3.2019 נהג המבקש ברכב פרטי בירושלים. בעת פנייתו שמאלה בצומת החל לעקוף כלי רכב שהיה לפני מעבר חצייה בעוד הדרך אינה פנויה כדי לאפשר את העקיפה, וכתוצאה מכך התנגש המבקש ברכב שהגיע מולו ולאחר מכן ברכב שניסה לעקוף.

בתאונה נחבלו 4 אנשים ונזקקו לטיפול רפואי, וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

3. ביום הדיון, 3.12.2019, לא התייצב המבקש לדיון ולכן נשפט בהיעדרו והורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

"נסיבותיה החמורות של התאונה ותוצאותיה הקשות".
בבואו לגזור עונש למבקש, עמד בית משפט השלום לתעבורה על חומרת העבירה, ותק הנהיגה הקצר של המבקש,

על המבקש נגזרו קנס בסך 1,500 ש"ח; פסילת רישיון נהיגה למשך 5 חודשים (בניכוי פסילה מנהלית בת 60 יום); ו-3 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים.

4. המבקש הגיש, בהתאם לסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בקשה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו.

5. בין היתר, טען המבקש כי לא קיבל את הזימון לדיון ולא נמנע מלקבלו, ולכן קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו. צוין כי חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: תקסד"פ), אינה חלה, מאחר שבאישור המסירה לא הופיעו שמו המלא של הדוור ושעת המסירה המדויקת (אלא רק שמו הפרטי של הדוור ותאריך המסירה), ומשכך לא מוצדק להעביר למבקש את נטל הפרכת החזקה האמורה.

6. בית משפט השלום לתעבורה דחה את הבקשה.

נקבע כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין לפי תקנה 54 לתקסד"פ, וממילא אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות.

7. בית המשפט המחוזי בירושלים דחה את ערעור המבקש על החלטה זו.

קביעותיו של בית משפט השלום לתעבורה לעניין חוקיות המסירה אומצו, ונקבע כי:

"אין מדובר במחדלים היוורדים לשורשו של עניין באופן שיצדיק את קבלת הערעור. הנחתו של המערער כי קיימים מספר דוורים בדואר ישראל בעלי שם פרטי זהה לשמו של הדוור, לא מנעה ממנו לפנות מבעוד מועד לדואר ישראל על מנת לברר האם אמנם קיימים מספר דוורים כאמור, והאם קיימים מספר דוורים בעלי שם זהה אשר אזור החלוקה שלהם הוא מקום מגוריו של המערער. גם בהעדר ציון השעה באישור המסירה, אין כדי לפסול אותו. לעניין זה, לא ניתן להתעלם מכך שהמערער לא העלה טענה סדורה ומפורטת לעניין נסיבות מסירת ההזמנה, אלא [הסתפק בכפירה כללית בלבד לפיה הוא לא זומן ולא סירב לקבל את ההזמנה]."

נוסף על כך, צוין כי המבקש לבטל פסק דין בהעדר התייצבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות ובתצהיר, ולא להסתפק בכפירה כללית בלבד שלפיה לא זומן ולא סירב לקבל את ההזמנה.

8. מכאן הבקשה שלפניי.

המבקש שב על טענותיו בעניין אישור המסירה ומוסיף כי הבקשה מעוררת שאלות משפטיות עקרוניות הנוגעות לאזרחים רבים שנשפטים בהיעדרם בלי שהוזמנו לדיון.

9. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן אך ורק במקרים חריגים שבהם מתעוררת סוגיה עקרונית החורגת מעניינה הפרטי שלה המבקש, או במקרים שבהם עולה חשש שנגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 2191/19 רוזנברג נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.5.2019)).

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים אלו.

בית משפט השלום לתעבורה השתמש בסמכותו לפי תקנה 54 לתקסד"פ לקבוע כי בוצעה המצאה כדין למבקש, ולא נסמך על "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44א, שעליה מתבססת הבקשה. לא מצאתי כי מתעוררת שאלה עקרונית המצדיקה רשות ערעור בעניין החלת תקנה 54.

בהקשר זה יצוין כי אומנם קיימת חשיבות רבה לציון פרטים מדויקים ומלאים באישור המסירה. עם זאת, המבקש הסתפק בטענה כללית שלפיה לא קיבל את ההזמנה לדיון, ולא הסביר כיצד עלול התיעוד החסר לפגוע ביכולתו להוכיח את הטענה שלא קיבל את הזימון כדין. כך, למשל, לא נטען כי ציון שעת המסירה נדרש כדי להפריך את האמור באישור המסירה (השוו לרע"פ 8353/12 בן ישראל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (29.11.2012)).

בנסיבות העניין לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י"ב באדר התש"ף (8.3.2020).

שׁוֹפֵט
